

РЕШЕНИЕ

№ 1241

гр. София, 28.02.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.02.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Румяна Лилова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Николай Ангелов

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **9958** по описа за **2013** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 26389 от 10.10.2013 г. по описа на Административен съд – София град, подадена от [фирма], ЕИК:[ЕИК] срещу решение от 23.07.2013 г. по нахд № 4736/2013 г. по описа на Софийски районен съд, наказателно отделение, 99 състав., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 22-2205045 от 19.11.2012 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ [населено място]. С последното, на [фирма], на основание чл. 416, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за нарушение по чл. 415, ал.1 КТ.

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба, с която се иска неговата отмяна. Твърди се, че решението на районния съд е незаконосъобразно, издадено при неправилно приложение на материалния закон и при съществени нарушения на производствените правила -касационни основания съгласно чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК. Искане се отмяна на обжалваното решение, респективно отмяна на потвърденото с него НП. В съдебно заседание касаторът не изпраща представител. Постъпила е молба от управителя Б. Ж., с която моли да се даде ход на делото, поддържа жалбата и моли решението да бъде отменено.

Ответникът по касационната жалба – Дирекция „Инспекция по труда“-се

представлява от юрк. С.. Оспорва жалбата и моли съда да остави в сила оспореното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира жалбата за неоснователна.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, Дванадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени доказателства и гласни такива на свидетеля и актосъставител Й.. Въз основа на тях е приел като фактическа обстановка, че [фирма], в качеството му на работодател по смисъла на §1, т. 1 КТ не е изпълнило задължително предписание № 4 на контролен орган, дадено с протокол за извършена проверка, връчен на 17.08.2012 г., според което е следвало да изпълни задължението си да заплати начислените трудови възнаграждения за извършената работа на поименно посочените лица във ведомостите и платежните фишове за м. април 2012 г. Срокът на предписанието е изтекъл на 31.08.2012 г. При извършена последваща проверка на 19.10.2012 г., която е завършила на 24.10.2012 г. е установено неизпълнение на предписанието по т. 4. След проведено производство на дружеството бил съставен АУАН № 22-2205045/24.10.2012 г., въз основа на който е издадено и процесното НП.

Въззивният съд е приел за установена описаната в АУАН и НП фактическа обстановка, въз основа на доказателствата по административната преписка и гласните такива от разпита на свидетеля Й.. Достигнал е до извод за правилност на АУАН и НП, издадени при правилно приложение на материалния закон и съставомерност на деянието.

Настоящият съдебен състав намира, че въззивното решение не страда от посочените касационни основание. Неоснователни са доводите на касатора за неправилно приложение на материалния закон и съответно незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление и потвърждаващото го съдебно решение. В разглеждания случай административнонаказателната отговорност на санкционираното дружество е ангажирана за неизпълнение на задължително предписание на контролните органи по спазване на трудовото законодателство.

Съгласно чл. 415, ал. 1 КТ, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10 000 лв. В случая безспорно се установява, че [фирма] не е изпълнил в срок, както и към датата не установяване на нарушението задължителното предписание на Дирекция „Инспекция по труда” да изплати възнагражденията за месец април 2012 г. на поименно изброените работници във ведомостите и платежните фишове. Като адресат на предписанието касаторът, в качеството му на работодател, е и субект на нарушението, поради което отговорността му е реализирана правомерно, с оглед на задължението, което следва за него от чл. 415 ал.1 от КТ. Отговорността на юридическо лице е обективна и безвиновна и за АНО не съществува задължение за доказване на

нарушението от субективна, а само от обективна страна. В тежест на търговското дружество е да организира дейността си така, че същата да е съобразена с разпоредбите на КТ. В тази насока доколкото изплащането на парично задължение е винаги възможно/чл.74 от ЗЗД/, не може да се сподели довода на касатора за невиновна невъзможност за изпълнение в следствие на наложени обезпечителни мерки от НАП по друго административно ревизионно производство. От това следва и извода за неприложимост на чл.28 от ЗАНН.

Неоснователни са доводите на касатора за неправилно приложение на материалния закон и съответно незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление и потвърждаващото го съдебно решение. В разглеждания случай, административно-наказателната отговорност на санкционираното лице е ангажирана за неизпълнение на задължително предписание на контролните органи по спазване на трудовото законодателство. Съставът на нарушение по чл. 415, ал. 1 КТ се осъществява от обективна страна с неизпълнение на задължително предписание на контролния орган за спазване на трудовото законодателство.

Въз основа на гореизложеното, съдът намира, че обжалваното решение, като правилно и законосъобразно, следва да бъде оставено в сила.

Ето защо на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – София град, Дванадесети касационен състав, след съвещание,

РЕШИ :

ОСТАВЯ в сила решение от 23.07.2013 г., по нахд № 4736/2013 г. по описа на Софийски районен съд, наказателно отделение, 99 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.